

ΠΕΡΙ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑΤΩΝ

Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΣΦΑΓΗ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ - ΓΚΟΥΛΑΝΓΚ

Ενώ το ελληνικό κράτος δια του Υπουργείου Παιδείας, αδιαφορεί για τη προβολή των ηρωικών θυσιών, αγώνων, διωγμών και ολοκαυτωμάτων, κατά των Ορθόδοξων Χριστιανών και του Ελληνισμού, εν τούτοις πασχίζει να μας ενημερώσει και ιδίως τη μαθητευόμενη νεολαία, για το “εβραϊκό ολοκαύτωμα”. Με χρήματα των φορολογούμενων Ελλήνων διανέμεται δωρεάν στους φοιτητές των Ακαδημιών το πανεπιστημιακό σύγγραμμα: “Προσεγγίζοντας το Ολοκαύτωμα στο Ελληνικό Σχολείο”, ενώ στη Α’/βάθμια και Β’/βάθμια εκπαίδευση καθιερώθηκε ο εορτασμός του εβραϊκού ολοκαυτώματος, την 27 Ιανουαρίου κάθε έτους. Επίσης, το Υπουργείο Παιδείας με εγκυκλίους (30/11/06 & 17/01/07) κατάρτιζε προγράμματα ώστε να εκπαιδευθούν τα ελληνόπουλα στα εβραϊκά ήθη και έθιμα, ενώ την 08/12/06 προκήρυξε Πανελλήνιο Μαθητικό Διαγωνισμό με θέμα το εβραϊκό ολοκαύτωμα. Τα δέ βιβλία συνιστούν στους μαθητές να επισκεφθούν εβραϊκή συναγωγή και εβραϊκά μνημεία, ενώ παράλληλα οι οικουμενιστές εκκλησιαστικοί ηγέτες (κ. Βαρθολομαίος, Χριστόδουλος κ.α.), υποκλίνονται συχνά προ του εβραϊκού ολοκαυτώματος, αποδίδοντας τιμές στους σταυρωτές του Χριστού και εχθρούς της πίστεως και πατρίδος μας.

Ολα αυτά τα γεγονότα και πλήθος άλλων παρόμοιων, εμφανέστατα δεικνύουν ότι οι πολιτικοί και εκκλησιαστικοί ιθύνοντες ελέγχονται πλήρως από το διεθνή Σιωνισμό, παρ’ όλο που οι Εβραίοι αποδεδειγμένα κατά τη Τουρκοκρατία και κατόπιν, συμμετείχαν ενεργά στις καταπιέσεις, στις σφαγές και στα ολοκαυτώματα του λαού μας (στη Νάουσα, στη Μακεδονία, στη Κων/πολη, στη Μ. Ασία, στα δουλεμπόρια των Ελλήνων σκλάβων κ.α.). Και ενώ αυτοπροβάλλονται μέσω του ολοκαυτώματός τους ως μειονότητα, που εναντίον της εκδηλώνεται έντονος ρατσισμός, ο επιλεγόμενος αντισημιτισμός, σε ιερό τούς βιβλίο που διδάσκεται στις συναγωγές, στο γνωστό Ταλμούδ, κηρύττειται άκρατος φανατισμός και μίσος κατά των Χριστιανών, φτάνοντας στο σημείο να αποκαλούν το Χριστό μπάσταρδο, τη Παναγία πόρνη και τους Χριστιανούς γκόϊμ, δηλαδή ηλίθια ζώα. Ενώ παρουσιάζονται δήθεν ως αδικημένοι και κατατρεγμένοι ανά την ανθρωπότητα, αυτοί οι ίδιοι με τις σκοτεινές τους οργανώσεις (μασονία κ.α.) και τους μεγαλοτραπεζίτες τους, ώθησαν σε αντιχριστιανική πορεία τη δύση και χρηματοδότησαν τους παγκόσμιους πολέμους, κυβερνώντας πλέον όλο τον κόσμο και οδηγώντας τον σε ολοκληρωτική υποδούλωση, με τη συνωμοτική παγκοσμιοποίηση της νέας εποχής, ώστε να φέρουν τον αναμενόμενο κατά αυτούς “Μεσσία”, τον αντίχριστο, και να επιβάλλουν το δυσώνυμο αριθμό του θηρίου της Αποκάλυψης, το 666, του σφραγίσματος του αντίχριστου (πιστωτικές κάρτες, διαβατήρια, κάρτες υγείας, εμφυτεύσιμο μικροτσιπ -VeriChip της εταιρείας Apply Digital-). Αναίσχυντα λοιπόν υποδύονται τα θύματα, αυτοί οι κατ’ εξοχήν θύτες, οι ίδιοι που κατασκεύασαν το Μαρξισμό ώστε να πλήξουν τη μεγαλύτερη Ορθόδοξη χώρα, τη Ρωσία (ο Καρλ Μαξ ήταν υιός Ραββίνου, Εβραίου δηλαδή ιερωμένου). Εκ τότε ακολούθησε η μεγαλύτερη σφαγή στην παγκόσμια ιστορία, το Ρωσικό ολοκαύτωμα, ενώ τα γεγονότα αποσιωπούνται εντέχνως. Εφέτος λοιπόν, με την ολοκλήρωση 90 χρόνων από την επανάσταση των Μπολσεβίκων (των ρώσων κομμουνιστών, το Νοέμβριο του 1917), εξακολουθεί να επικρατεί σιωπή, όχι μόνο στα ΜΜΕ αλλά και στο χριστιανικό τύπο, “για το φόβο των Ιουδαίων”. Ας επιχειρήσει κάποιος να δημοσιεύσει σχετικό άρθρο, έστω στο τοπικό τύπο και θα διαπιστώσει αμέσως του λόγου το αληθές. Ακολουθεί αποσπάσματα από το βιβλίο του αγωνιστή Ιερομόναχου, π. Θεοδώρητου: “**Ορθοδοξία Πολεμουμένη**”.

Δεκαετίες τώρα, η Σιωνιστική προπαγάνδα προσπαθεί με κάθε τρόπο να εκμεταλλευθεί το γεγονός της Ναζιστικής θηριωδίας του Β’ παγκοσμίου πολέμου. Έτσι έπλασε το μύθο των 6.000.000 εβραίων, θυμάτων του Χίτλερ, ενώ στη πραγματικότητα δεν υπερβαίνουν τις 600.000! Ήδη από το 1964 ο αμερικάνος δημοσιογράφος Σμιθ Τζέ-ραλντ, με το άρθρο: “Το Μεγαλύτερο Ψεύδος στη Σύγχρονη Προπαγάνδα”, ξεσκεπάσε τη σιωνιστική απάτη του ολοκαυτώματος, για να επακολουθήσουν πλήθος άλλων σχετικών δημοσιευμάτων¹. Ενώ όμως οι Σιωνιστές υποβοηθούμενοι υπό της διεθνούς Μασονίας, προσπαθούν να παρουσιαστούν ως θύματα των αντισημιτών, είναι κατ’ ουσίαν οι μεγαλύτεροι γενοκτόνοι αθών λαών και κατά συνέπεια οι χειρότεροι ρατσιστές. Αρκεί να διαβάσει κανείς τα “Πρωτόκολλα των Σοφών της Σιών”, που αποτελούν τα Πρακτικά του Παγκοσμίου Σιωνιστικού Συνεδρίου του 1987 στην Ελβετία, για να πεισθεί περί της αλήθειας. Ακόμα και ο επί Β’ παγκοσμίου πολέμου πρωθυπουργός της Αγγλίας, Ουίνστον Τσόρτσιλ, θεωρούσε τους εβραίους ως υποκινητές όλων των επαναστάσεων στην Ευρώπη, από τη Γαλλική μέχρι και τους δύο παγκοσμίους πολέμους και τον άθεο κομμουνισμό της Ρωσίας. Εσχάτως δέ ο Γάλλος καθηγητής Ροζέ Γκαρωντύ, με το βιβλίο του: “Οι Θεμελιώδεις Μύθοι της Ισραηλινής Πολιτικής”, αποκαλύπτει με αριθμούς και ιστορικά ντοκουμέντα ότι τα θύματα των εβραίων υπό των Ναζί, δεν υπερβαίνουν τις 600.000, με αποτέλεσμα το βιβλίο του να απαγορευθεί από τη κυκλοφορία στη Γαλλία, πλην όμως μεταφράσθηκε σε πολλές γλώσσες, εσχάτως δέ και στην ελληνική, από τις εκδόσεις “Νέα Θέσις” (αυτή η προπαγάνδα προωθήθηκε με τη λήξη του 2^{ου} παγκοσμίου πολέμου και μεταχειρίστηκε καταρχήν ως άλλοθι προς τη κοινή γνώμη ώστε να ιδρυθεί του κράτος του Ισραήλ, γεγονός που επετεύχθη το 1948 και μετέπειτα ως μέσο για την υλοποίηση διαφόρων σχεδίων τους, όπως η ποινικοποίηση του εβραϊκού ολοκαυτώματος παγκοσμίως, που υφίσταται ήδη). Τα ανωτέρω είναι γνωστά σχεδόν σε πολλούς. Αυτό όμως που δεν είναι γνωστό στο ευρύ κοινό, είναι ότι η Κεντρική Επιτροπή του Κομμουνιστικού Κόμματος, η οποία χειριζότο την ύψιστη εξουσία, απετελείτο από 3 Ρώσους και 9 Εβραίους, ενώ το Σώμα της Κεντρικής Επιτροπής της Εκτελεστικής Εξουσίας, περιελάμβανε 42 Εβραίους και 19 Ρώσους. Μεταξύ των ονομάτων 556 υψηλόβαθμων αξιωματούχων του κομμουνιστικού καθεστώτος, κατά τη περίοδο 1918 - 1919, οι 458 ήταν Εβραίοι και 108 διάφοροι άλλοι². Επίσης, στη μαρξιστική εφημερίδα: “Ο Κομμουνιστής”, στην έκδοση του Απριλίου του 1919, δημοσιεύθηκε άρθρο του Εβραίου Cohan στο οποίο αναγράφονταν τα εξής: “Μπορεί να λεχθεί χωρίς υπερβολή ότι η μεγάλη ρωσική σοσιαλιστική επανάσταση, έγινε μόνο από εβραϊκά χέρια. Οι καταπιεσμένες ρωσικές μάζες, θα ήταν σε θέση να χτυπήσουν τη μπουρζουαζία (την αστική τάξη, η οποία απείχε τότε κατά πολύ από τη

φτωχή τάξη των προλετάρων, από τον απλό και φτωχό δηλαδή μέσο Ρώσο); Όχι. Οι εβραίοι είναι αυτοί που οδήγησαν το ρωσικό προλεταριάτο στην αυγή του διεθνισμού, υπερασπίζοντας τη σοβιετική υπόθεση που βρίσκεται στα επιδέξια χέρια τους³". Όμως η εβραϊοκίνητη⁴ κομμουνιστική δικτατορία που ξεκίνησε με την αιματηρή επανάσταση του 1917, στοίχισε τη ζωή σε 66.000.000 Ρώσους Ορθόδοξους, μεταξύ των οποίων ήσαν δεκάδες χιλιάδες Κληρικών και Μοναχών και κατέστρεψε περίπου 50.000 Εκκλησία και 800 Μοναστήρια (ομοίως έπραξε και ο Βαυαρός βασιλιάς του νεοσύστατου Ελληνικού κράτους, Όθωνας. Καθολικός στο θρήσκευμα και καθοδηγούμενος από το τότε Πάπα, έκλεισε 400 Μοναστήρια της Ελληνικής επικράτειας). Για αυτό το ολοκαύτωμα γιατί δε μιλούν τα ΜΜΕ; Διότι και αυτά ευρίσκονται ήδη στα χέρια του διεθνούς Εβραϊοσιωνισμού, που κατέχει το 90 % της παγκοσμίου οικονομίας. Ο Σιωνισμός λοιπόν, αποκαλύπτεται κατά πολύ χειρότερος του Ναζισμού⁵...

Στο κέντρο της Ρωσίας, κοντά στο ποταμό Βόλγα, υπάρχει η Ιερά Μονή Οράνκι, ιδρυθείσα το 18^ο αιώνα. Το 1918 οι κομμουνιστές τη κατέργησαν, έβαψαν με ασβέστη τις τοιχογραφίες και τη μετέτρεψαν σε στρατόπεδο συγκέντρωσης, συγκεντρώνοντας 11.000 Μοναχούς από τα Μοναστήρια της Ρωσίας. Μεταξύ αυτών ήσαν Ιερομόναχοι και έγγαμοι Ιερείς, με επικεφαλής έναν Επίσκοπο. Κάποια στιγμή ήρθε μια επιτροπή από τη Μόσχα και τους είπε πως έχουν 24 ώρες να αποφασίσουν για το αν θα συνταχθούν μαζί τους (να αρνηθούν τη πίστη τους δηλαδή, καθώς ο κομμουνισμός προϋποθέτει την αθεΐα) ή αν θα θανατωθούν. Ο Επίσκοπος όμως του είπε ότι είναι πολύς ο καιρός μέχρι την αυριανή ημέρα και πως 10 λεπτά είναι αρκετά για να τους απαντήσουν. Τότε στράφηκε προς τους Μοναχούς και είπε: "Αδελφοί, τώρα έχετε την ευκαιρία να γίνεται Μάρτυρες για το Χριστό. Θέλετε να ενωθείτε με τους κομμουνιστές ή να παραδώσετε τη ζωή σας για το Χριστό και να συγκαταριθμηθείτε στη χορεία των Αγίων Μαρτύρων; Μη φοβάστε, ο Χριστός είναι μαζί μας. Ο Χριστός μας καλεί". Και τότε απάντησαν όλοι ομόφωνα: "**Θέλουμε να πεθάνουμε για το Χριστό**"!!! Εν συνεχεία τους σκότωσαν όλους, πυροβολώντας κάθε μέρα από 300 - 500 Μοναχούς στο κεφάλι και τους έθαψαν σε μία μεγάλη χαράδρα, στην αυλή του Μοναστηριού. Μεταξύ των ετών 1942 και 1948, η Ι.Μ. Οράνκι λειτουργούσε ως στρατόπεδο αιχμαλώτων πολέμου και κατόπιν ανασκαφών για τις ανάγκες τους στρατοπέδου, πίσω από την Εκκλησία, βρέθηκε η τάφος γεμάτη με τα Αγία λείψανα των Ρώσων Νεομαρτύρων Μοναχών, μεταξύ αυτών και τον Επίσκοπο καθισμένο σε μια καρέκλα (οι Αρχιερείς θάβονται καθισμένοι σε καρέκλα), αναλλοίωτο, με το Σταυρό και την εικόνα της Υπεραγίας Θεοτόκου και Αειπαρθένου Μαρίας. Όταν έβγαλαν έξω το αδιάφθορο σώμα του, αυτό απλώθηκε σαν να είχε προ ολίγου πεθάνει. Αυτά τα διηγήθηκε ο μαρτυρικός Ιερέας π. Δημήτριος Μπεζάν, που ήταν παρόν στην εύρεση των Αγίων λειψάνων των 11.000 Μαρτύρων και ο οποίος για 24 χρόνια υπέφερε τη κομμουνιστική κόλαση στα στρατόπεδα και στις φυλακές της Ρωσίας και της Ρουμανίας (Γκούλανγκ), θάβοντας χιλιάδες που πέθαναν από τις κακουχίες, τα βασανιστήρια και τις εκτελέσεις ("Η Χαρά της Τλαιπιωρίας" εκδόσεις "Ορθόδοξος Κυψέλη")...

Επί 70 έτη (1917 - 1987) ο ρωσικός λαός υπέφερε και στέναζε κάτω από το ζυγό του κομμουνισμού, απομωμένος από τον υπόλοιπο κόσμο, πίσω από το αδυσώπητο "Σιδηρό Παραπέτασμα" (ενώ τα γεγονότα αυτά παραμένουν ακόμα άγνωστα στο ευρύ κοινό, καθώς αυτοί που τα προκάλεσαν συνεχίζουν να ελέγχουν την ανθρωπότητα και σχεδιάζουν την επαναφορά τους). Το κομμουνιστικό καθεστώς τα πάντα μετλήθηκε με σκοπό να αφανίσει από το πρόσωπο της γης την Ορθόδοξη Πίστη και την Εκκλησία, ενεργώντας άλλοτε συγκαλυμμένα και άλλοτε εντελώς απροσημάτιστα. Διώξεις, φυλακίσεις, εξορίες, εκτελέσεις, βασανιστήρια, προπαγάνδα, κρατικοί νόμοι, επιστήμη και στρατός, συστρατεύθηκαν με δαιμονική μέθοδο και υπολογισμό, για να αφανιστεί κάθε Ιερό και Όσιο και να οδηγηθεί ένα ολόκληρο έθνος στον όλεθρο. Για να υλοποιηθούν όλα αυτά, υπήρχε από το κομμουνιστικό κόμμα πρόγραμμα βιαιότητας, συνδυασμένο με προπαγάνδα. Με το σφετερισμό της εξουσίας από τις επαναστατικές δυνάμεις, οι κομμουνιστές κήρυξαν την Εκκλησία εχθρό της επανάστασης και κατηγορήσαν το Κλήρο, για πολιτική αναξιοπιστία, κατέσχεσαν θησαυρούς της Εκκλησίας, έκλεισαν ή κατέστρεψαν Εκκλησίες, Μοναστήρια και Εκκλησιαστικές σχολές, άνοιξαν μνήματα Αγίων (1920), έκαναν αντιθρησκευτικές επιδείξεις στους δρόμους και έκαιγαν Αγίες εικόνες στις πλατείες των πόλεων. Το κόμμα διεκήρυξε αναιδώς ότι: "Η δικτατορία του δε συγκρατείται από τίποτα, δεν περιορίζεται από κανένα νόμο και η εξουσία του βασίζεται εξ ολοκλήρου στη βία", ενώ οι πολιτικές κατηγορίες εναντίον της Εκκλησίας, δεν ήταν παρά ένα παραπέτασμα, για να καλύψει το πικρό του μίσος για τη θρησκεία, η οποία είναι ο πρωταρχικός ιδεολογικός εχθρός του κομμουνισμού. Όσοι δε δέχθηκαν να εγκαταλείψουν την Ορθόδοξη πίστη τους, θεωρήθηκαν ύποπτοι, εχθροί του κράτους, του κόμματος και της κοινωνικής ευημερίας και εν συνεχεία παρακολουθήθηκαν, συκοφαντήθηκαν, εκδιώχθηκαν, βασανίστηκαν και μαρτύρησαν. Σε ένα σχετικό άρθρο που δημοσιεύθηκε σε ελληνικό έντυπο της εποχής, αναγράφεται: "Τα μαρτύρια τα οποία υφίστανται από τους Μπολσεβίκους τα δυστυχισμένα ταύτα θύματα, είναι τόσο πολυάριθμα, ώστε να υπερτερούν τας βασάνους της ιεράς εξετάσεως... Ούτω, π.χ. τους φυλακισμένους εισάγουν γυμνούς εν καιρώ χειμῶνος εντός ψυχρού ύδατος, έπειτα ανυψούν αυτούς επί των ιστών των πλοίων, όπου οι δυστυχείς παγώνουν. Άλλους ρίπτουν εις τους λέβητας των ατμοπλοίων, μέσα εις τους οποίους βράζουν. Άλλων εξορρύπτουν τους οφθαλμούς, κόπτουν τη ρίνα, τας χείρας και τους πόδας, αποσπούν τους όνυχας, επί δε των γυμνών ώμων εγκολάπτουν επωμίδας, αποσπούν το δέρμα του σώματος και περιχύνουν τον τράχηλο με διαλελυμένον μόλυβδον. Των δέ γυναικών, αποκόπτουν τους μαστούς. Επίσης οι Μπολσεβίκοι καταφεύγουν εις σπαρακτικάς μεθόδους δια μηχανήματος ειδικώς επινοηθέντος υπ' αυτών. Μετά την κατάληψιν του Κιέβου υπό των Ερυθρών, πλέον των 2.000 ανθρώπων υπέστησαν τοιαύτα βασανιστήρια. Εις το Κυβερνείο του Αικατερίνοσλαβ, οι Μπολσεβίκοι εφόνευσαν 42 Ιερείς και πολυάριθμους δικαστάς. Οι Ιερείς πολλών Εκκλησιών απηγχονίσθησαν, αι Εικόνες εκάησαν, οι δε Ναοί μετεβλήθησαν εις οίκους διαφθοράς. Εις Χερσώνα κατεσφάγησαν 169 ελληνικά οικογένεια, δεν εφείσθησαν ούτε τας γυναίκας, ούτε τους γέροντας, ούτε τα παιδιά" (Α. Τηλλυρίδη - ιστορικό κείμενο του 1919).

Ως ενδεικτικό της απάνθρωπης εγκληματικής κομμουνιστικής μηχανής, αναφέρουμε ότι το 1930 ανακοινώθηκε από τη NKVD (μετέπειτα KGB), πως 42.800 Κληρικοί πέθαναν σε φυλακές και σε στρατόπεδα συγκέντρωσης (Γκούλανγκ) από κακουχίες και εκτελέσεις και ότι στη περίοδο 1937 - 1938, μόνο στο Μπότοβο, προάστιο της Μόσχας, σφαγιάστηκαν 20.765 Ορθόδοξοι, από τους οποίους οι 1.000 ήσαν Κληρικοί, Μοναχοί και Μοναχές. Οι εχθροί της Εκκλησίας διεξήγαγαν έναν απάνθρωπο διωγμό εναντίον της, ο οποίος αργότερα πήρε μια συστηματική μορφή, βασισμένος στο αποκαλούμενο: "Πέντε Χρόνων Σχέδιο Αθεΐας", υιοθετημένο από τη κυβέρνηση του Εβραίου Στάλιν, το Μάιο του 1932. Είχε σχεδιαστεί η πλήρης διάλυση της Εκκλησίας, έως την 1^η Μαΐου του 1937, ημερομηνία κατά την οποία το όνομα του Θεού θα έπρεπε να έχει ξεχαστεί σε ολόκληρη τη Ρωσία. Τελικά όμως το εν λόγω σχέδιο απέτυχε, καθώς σε γενική απογραφή του πληθυσμού της τότε ΕΣΣΔ, το έτος 1937, με ερωτηματολόγιο σχετικά με τη πίστη στο Θεό, αποδείχθηκε ότι ένα τεράστιο ποσοστό (70 %) πίστευε στο Θεό και δε φοβήθηκε να το ομολογήσει στη κυβέρνηση! Πριν την επανάσταση του 1917, σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία εκείνου του καιρού, υπήρχαν **51.918** Ιεροί Ναοί στη Ρωσία, εκτός από τα ιδιωτικά παρεκκλήσια (20.287), από τους οποίους μέχρι το 1941 είχαν απομείνει μόλις **4.225** και από τα **1.025** Μοναστήρια, παρέμειναν μόνο **20**. Επιπλέον δεν απέμεινε καμία εκκλησιαστική ακαδημία (από τις 4), σεμινάριο (από τα 59) και εκκλησιαστικό σχολείο (από τα 200), ενώ οι ελεύθεροι κληρικοί ανέρχονταν μόλις στους 5.665 περίπου. Αρκετές Εκκλησίες και Ι. Μονές, όπως γράφει ο Σολτζενίστιν, τις είχαν μετατρέψει σε φρικτούς τόπους φυλακών, βασανιστηρίων και μαζικών εκτελέσεων. Η επιτροπή των αρχείων των κρατικών υπηρεσιών της Ρωσίας, δήλωσε ότι κατά τη δεκαετία 1930 - 40, συνελήφθησαν 136.900 Κληρικοί, εκ των οποίων οι 85.300 θανατώθηκαν ("Ορθόδ. Τύπος" 16/11/07). Τελευταία μάλιστα στήσανε στη Μόσχα Σταυρό ύψους 15 μέτρων, για 20.000 θύματα που εξοντώθηκαν σε ένα από τα πολλά στρατόπεδα συγκέντρωσης ("Ορθόδ. Τύπος" 16/11/07). Ο νομπελίστας Ρώσος συγγραφέας Αλέξ. Σολτζενίστιν, στο έργο του: "Αρχιπέλαγος Γκούλανγκ", σημειώνει πως το πληθυσμό των Γκούλανγκ αποτελούσαν άτομα που θεωρούνταν ύποπτα και αντιδραστικά για το καθεστώς, κυρίως δηλαδή πιστός λαός, Κλήρος και Μοναχοί. Ειδικότερα υποστηρίζει ότι στο διάστημα 1928 - 1953, κλείστηκαν στα Γκούλανγκ περίπου 50.000.000 άνθρωποι...

Ολέγκ Βόλκωφ στο βιβλίο του: "Μιά Χούφτα Στάχτη", περιγράφει τα δεινά που και ο ίδιος υπέστη για 30 χρόνια στα νησιά του Σολόφσκου, στο ομώνυμο Μοναστήρι, το οποίο είχε μετατραπεί σε στρατόπεδο συγκέντρωσης από το 1923. Περίπου 40.000 εξόριστοι κλείστηκαν στο Σολόφσκου, μόνο μέσα στα 5 πρώτα χρόνια. Οι κρατούμενοι μεταφέρονταν αρχικά στο κεντρικό Ναό, όπου έμεναν τουλάχιστον 3 μήνες, χωρίς θέρμανση κι έπειτα οδηγούνταν στα εξοντωτικά κάτεργα. Το χειμώνα τους έβαζαν ξυπόλυτους σε ένα ξύλινο σπίτι, μόνο με τα εσώρουχα, ώστε να πεθάνουν και το καλοκαίρι τους έβαζαν γυμνούς σε κατάλληλο σημείο, για να τους τρώνε τα σμήνη των κουνουπιών. Όταν το ποτάμι το χειμώνα πάγωνε, οι φρουροί έκαναν δύο τρύπες και για πολλές ώρες εξανάγκαζαν τους κρατούμενους να παίρνουν νερό με τους κουβάδες και να το αδειάζουν από τη μια τρύπα στην άλλη. Μια ακόμα πικρή γεύση από τη Σοβιετική φρίκη, μας δίνει το κατωτέρω κείμενο από το εν λόγω βιβλίο: "Σε απόσταση 12 χλμ από το μοναστήρι του Σολόφσκου ήταν, η σκήτη Σικίρναγια. Εδώ έστελναν τους τιμωρημένους και ανάμεσά τους πολλούς Ιερείς. Όποιος ερχόταν εδώ, του αφαιρούσαν όλα τα προσωπικά του αντικείμενα, ακόμα και τα ρούχα και τον άφηναν μόνο με τα εσώρουχα. Απαγορευόταν η συνομιλία και μόνο στις 8 το πρωί τους έδιναν λίγο ψωμί και λίγη σούπα στα χέρια, για να φάνε. Όλοι σχεδόν αρρώσταιναν από αβιταμίνωση. Το Ιερό του Ναού είχε χωριστεί σε τρία δωμάτια και ήταν τόπος μαρτυρίου. Εκεί που πριν ήταν το Ιερό Θυσιαστήριο και θυσιαζόταν ο Χριστός στην αναίμακτο θυσία, τώρα θυσιάζονταν και βασανίζονταν άνθρωποι... Εδώ τους χτυπούσαν αλύπητα. Στο κτίριο δεν υπήρχε καθόλου θέρμανση. Μόνο μια σόμπα άναβε κάθε βράδυ στις 8 για 1 μόλις ώρα, αλλά πόσο να ζεστάνει όταν εδώ ο χειμώνας είναι παρατεταμένος και η θερμοκρασία κατεβαίνει στους -50 βαθμούς; Πώς να ζεσταθούν οι ημίγυμνοι κρατούμενοι; Δεν υπήρχαν καν κρεβάτια και το πάτωμα καλυπτόταν από κοπριά. Έξω από το Ναό υπήρχε μια σκάλα με 365 σκαλιά. Το ύψος της ιλιγγιώδης και η κλίση της μεγάλη. Στα παγωμένα σκαλιά της έριχναν σαν κούτσουρα, δεμένους τους κρατούμενους, αφού πρώτα τους βασάνιζαν και τους πλήγγωναν με άγρια κτυπήματα. Άλλοι πέθαναν και άλλοι έμειναν ανάπηροι για όλη τους τη ζωή...

Στη περίοδο του Β' παγκοσμίου πολέμου, οι κομμουνιστές σταμάτησαν τον ανοιχτό διωγμό των Χριστιανών, συνέχισαν όμως να προωθούν αντιθρησκευτικά προγράμματα. Μετά το πόλεμο άγριοι διωγμοί επαναλήφθηκαν κατά των πιστών, με το ίδιο μένος. Ως δείγμα του μεγάλου αντιχριστιανικού μένους του καθεστώτος, αναφέρουμε ότι έκλεισαν ή κατέστρεψαν 55 από τα 67 ανοιχτά Μοναστήρια και 14.000 από τους 20.000 Ι. Ναούς. Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι το 1967, στο Κίεβο είχαν αφήσει μόνο μια Εκκλησία ανοιχτή, για 1.000.000 λαό, ενώ το 1917 υπήρχαν 106 Ναοί για 247.000 λαό. Επιπλέον απαγόρευαν στους Ιερείς αν τελούν Μυστήρια χωρίς άδεια και στα σχολεία και στα πανεπιστήμια εξαπολύθηκε μεγάλη αντιθρησκευτική προπαγάνδα. Όσοι παρέβαιναν τους νόμους και εκδήλωναν φανερά τη πίστη τους, δίνονταν παντοιοτρόπως (εκδιώκονταν από την εργασία, έχαναν τα πατρικά δικαιώματα κ.α.) και κατόπιν με στημένες δίκες, στέλνονταν σε φυλακές, σε ψυχιατρεία και σε εξορία, όπου πέθαιναν από τις κακουχίες και τα βασανιστήρια. Από το έτος 1972 οι διωγμοί εντάθηκαν, με νέο κύμα συλλήψεων των πιστών, τους οποίους έκλειναν σε πολιτικά ψυχιατρεία, όπου με ψυχοφάρμακα και με διάφορες βασανιστικές μεθόδους, τους μετέτρεπαν σε πνευματικά και σωματικά ράκη. Μετά τη Περεστρόϊκα, συνεχώς αποκαλύπτονται ομαδικοί τάφοι, θυμάτων της κομμουνιστικής θηριωδίας. Ενδεικτικά, σύμφωνα με εκτιμήσεις του Ρωσικού κράτους, στο Χρυσούν όρος του Τσελιάμπινσκ, έχουν ταφεί ομαδικά 300.000 θύματα, μεταξύ των οποίων πολλά παιδιά και πιστοί, καταδικασμένοι για τη πίστη τους ("Τα Τείχη του Κρεμλίνου" Αθ. Δεληκωστόπουλου, σελ. 291). Το βάθος και το μέγεθος του Ρωσικού Ολοκαυτώματος αποκαλύπτει ένα νέο βιβλίο του Σολτζενίστιν, με τίτλο: "Μαζί Διακόσια Χρόνια", καταγγέλλοντας ευθαρσώς ότι στα 70 χρόνια του κομμουνισμού, φονεύθηκαν περίπου **66.000.000** Ρώσοι, εκ των ο-

ποίων οι περισσότεροι ήσαν Ορθόδοξοι πιστοί. Μετά τη κατάρρευση του καθεστώτος ανακοινώθηκε από τις αρχές της Κοινοπολιτείας Ανεξαρτήτων Κρατών, ότι στα 70 αυτά χρόνια, θανατώθηκαν **80.000.000** άνθρωποι...

Τελικά οι Πιστοί δέχθηκαν ανηλεή χτυπήματα, αλλά δεν ελύγισαν, δεν υπέκυψαν και έδειξαν το ψυχικό τους μεγαλείο, συζώντας και συχαίροντας πλέον εις την Ουράνια και Αιώνια Βασιλεία του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. Η Ορθόδοξη Πίστη δεν υποχώρησε, αλλά πορφυρωμένη και λουσμένη με τα αίματα των Νεομαρτύρων της, σήμερα συνεχίσει να ζει στις καρδιές των απλών και ταπεινών πιστών. Άγιοι Νεομάρτυρες πρεσβεύετε υπέρ ημών.

Ανατίναξη Ι. Ναού από άθεους

Έτσι κατήνησαν πολλούς Ι. Ναούς
οι κομμουνιστές...

Μετά το γκρέμισμα Ι. Ναού, σπάνε με
μίσος και τις κ αι πάνες...

''Πύλαι άδου ού κατασχύσουσιν Αυτής''

1. Ray Jurgevich, "Ο Φόβος του Ιουδαϊκού Συνδρόμου", εκδόσεις "Στερέωμα".
2. Douglas Reed, "The Controversy of Zion", Durban, 1978, page 274.
3. Jean Boyer, "Οι Χειρότεροι Εχθροί των Λαών", Αθήνα 1983, σελίδα 100.
4. Αυτό αποκαλύπτουν αρκετοί τολμηροί συγγραφείς, όπως οι Ν. Ψαρουδάκης, Ι. Αντωνόπουλος, Α. Δενδρινός, Ι. Πασσάς, Κ. Διακογιάννης, Κ. Μπαρμπής, Κ. Πλεύρης και ιδίως ο αυτόπτης μάρτυρας Αρ. Ανδρόνικος, με το βιβλίο του: "Κίνδυνος εν Όψει. Η 5^η Φάλαγξ ανά την Υφήλιον, Σιωνισμός" και πολλοί ξένοι.
5. Για τη λεπτομερή δράση του εβραϊκού στοιχείου στη Ρωσική επανάσταση του 1917, παραπέμπουμε στο λαμπρό έργο του Σέρβου Ray. M. Jurjevich: "The War on Christ in America", εκδόσεις: "Ichthys Books", 1985.
6. Εκτός των προαναφερθέντων βιβλίων, χρησιμοποιήθηκαν τα βιβλία του Αρχιμανδρίτη Νεκτάριου Αντωνόπουλου, του Ησύχιου Μοναχού, του κ. Σολ Νινίκα, του Nikita Strune, του Ρώσου Πρωτοπρεσβύτερου Μιχαήλ Πολόσκου: "Οι Νέοι Μάρτυρες της Ρωσίας", καθώς και διάφορα άλλα δημοσιεύματα.